

[Vivike.]

praktisk her. Men er den praktisk i Sverige på grund af lange afstande, så er den jo endnu mere praktisk i Grønland, og jeg vil tro, det er noget, vi skal have i tankerne i fremtiden.

Rigmor Christensen: På mit partis vegne vil jeg anbefale det foreliggende lovforslag. Det er givet, at man for at fremme interessen hos private låneinstitutioner må sikre disses ret, og ingen lov kan vel bedre gøre det end tinglysningsloven, som klart og distinkt skelner mellem og giver regler for prioritetsvirkning, gyldighedsvirkning og legitimationsvirkning — en tinglysningslov, der har vakt genlyd langt uden for landets grænser, og som studeres af udlændinge og benyttes som forbillede i andre lande.

For så vidt angår det foreliggende lovforslags § 3, vil jeg tillade mig at forespørge ministeren, hvad der ligger til grund for, at der kan indrømmes henstand med afdrag uden hensyn til efterstående panthavere, et forhold, der står i modsætning til henstand med renter og til tinglysningslovens § 40, stk. 3.

Jeg finder det rigtigt, at man ikke på én gang overfører hele tinglysningsloven til Grønland, men lader dette ske etapevis. Men under hensyn til grønlændernes naturligt manglende kendskab i det store og hele til registrering samtidig med interessen i at fremme lånemulighederne mest muligt kunne det måske være en idé med en konsulent- eller rådgivningsvirksomhed, hvor man kunne henvende sig for at beskytte sig og få oplysning med henblik på lån. Det skal jeg i øvrigt ganske lade henstå til eventuel drøftelse.

Diderichsen: Liberalt centrum kan tiltræde lovforslaget som et naturligt fremskridt på et vigtigt område. Det kan vel ikke siges, at man kan nå længere i øjeblikket, og derfor kan vi fuldt gå ind for lovforslaget.

Knud Hertling: Det er mere end et prisværdigt initiativ, ministeren har taget ved fremsættelsen af dette lovforslag. Når man ved, hvilke sikkerhedskrav det ved tinglysningsordningen tilsigtes at opfylde såvel for panthaver som for en pantsætter her i landet, må man vel indrømme, at begrun-

delsen for fremsættelsen af dette lovforslag må baseres på mere end den gængse begrundelse om de særlige grønlandske forhold.

Bemærkningerne til lovforslaget siger da også, at baggrunden for lovforslaget er et ønske om at gøre private låneinstitutioner mere interesserede i at give lån specielt til erhvervsformål i Grønland. Så er det blot at håbe, at de private låneinstitutioner vil være så idealistisk indstillede, at de til en vis grad kan se bort fra, at reglerne om pantsikkerheden bliver noget løsere, end man er vant til her i Danmark.

Der er ud fra specifikke juridiske betragtninger således knyttet en række betænkeligheder til lovforslaget. Af sådanne betænkeligheder er der to forhold, som er særlig iøjnefaldende. For det første at man endnu ikke finder tiden moden til indkaldelse af alle ældre rettigheder, og for det andet at man gennem den foreslåede ordning ikke kan sikre sig, at pantsætterens adkomst er i orden.

Disse to betænkeligheder til trods er jeg enig med ministeren i, at tiden er inde til at tage det første skridt henimod en tinglysningsordning svarende til den danske. Jeg tror nemlig ligesom ministeren — ja, jeg kan lige så godt sige, at jeg føler mig ret overbevist herom — at der ikke findes ret mange ældre panterettigheder, der er stiftet mellem privatpersoner; de ældre panterettigheder er fortrinsvis for offentlige lån, og oplysninger om disse kan relativt nemt skaffes på anden måde.

Den manglende adgang til registrering af adkomster tror jeg heller ikke vil skabe for store vanskeligheder; men jeg vil tro, at særlig denne del af tinglysningsystemet bør forsøges indført snarest muligt.

Der er i øvrigt en del andre problemer, der bør drøftes lidt mere i et udvalg. Jeg skal her nøjes med det problem, som er knyttet til lovforslagets § 4 og dermed også til § 2.

§ 4, stk. 1, taler om, at registreringens retsvirkninger regnes fra modtagelsens dato. I bemærkningerne siges der, at begæring om registrering må kunne ske telegrafisk, for at man derved kan stille panthavere i de forskellige dele af Grønland lige med hensyn til mulighederne for hurtig registrering. Tanken om en sådan ligestilling er rigtig, men den indeholder en risiko for fejltagelser.